

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av lagen om exportkostnadsavgift för mjölk, svinkött och
spannmål**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att exportkostnadsavgiften för spannmål höjs från 10 penni till 20 penni per kilogram. Exportkostnadsavgifterna för mjölk och svinkött bibehålls oförändrade. Det föreslås dessutom att det närmare skall definieras vilka som är skyldiga att betala exportkostnadsavgift.

Lagen avses träda i kraft så snart som

möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst. Avsikten är att den höjda exportkostnadsavgiften för spannmål skall gälla från och med den 1 juli 1993. Om behandlingen av lagen fördröjs skall den höjda exportkostnadsavgiften för spannmål träda i kraft genom statsrådets beslut. Propositionen ansluter sig till den tredje tilläggsbudgetpropositionen för 1993.

MOTIVERING

**1. Nuläget och de föreslagna
ändringarna**

Exportkostnadsavgiften för mjölk har från och med ingången av 1993 varit 0,4 penni för varje tiondedels procent med vilken fetthalten i den mjölk som har levererats av en mjölkproducent överstiger 3,7 % . Exportkostnadsavgiften för svinkött har från och med ingången av 1993 varit 30 penni per kilogram kött i fråga om slaktkroppar som väger högst 76 kilogram, 100 penni i fråga om slaktkroppar som väger över 76 kilogram och högst 80 kilogram och 150 penni i fråga om slaktkroppar som väger över 80 kilogram. I fråga om sugor och galtar är exportkostnadsavgiften 30 penni per kilogram kött. Exportkostnadsavgiften för spannmål har från och med den 1 augusti 1992 varit 10 penni per kilogram spannmål för samtliga spannmålssorter. Det föreslås att lagens 9 § ändras så att exportkostnadsavgiften för vete, råg, havre och korn blir 20 penni för varje kilogram spannmål som en spannmålsaffär har köpt, förmedlat, berett till foder eller i försäljningssyfte tagit emot för malning. Höjnings-

förslaget, som har samband med marknadsläget för spannmål, baserar sig på ett förslag av dem som deltagit i lantbruksinkomstförhandlingarna. Exportkostnadsavgiften skall omfatta även spannmål som i försäljningssyfte malts på den egna lägenheten.

Enligt 4 § lagen om exportkostnadsavgift skall den som idkar mejerirörelse i Finland betala exportkostnadsavgift för mjölk. Med mejerirörelse avses i lagen mejeri och annan inrättning som idkar mjölkförädling och där det huvudsakligen av mjölk eller dess beståndsdelar tillverkas mjölkprodukter som är avsedda som livsmedel. Tillverkning av mjölkprodukter av lägenhetens egen mjölk i samband med lantbruk eller hushåll anses dock inte vara mjölkförädling, om verksamheten inte sker i industriell skala.

I takt med det ökande antalet ostkokerier som i samband med lantbruk förädlar lägenhetens egen eller av någon annan levererad mjölk har det blivit nödvändigt att närmare precisera hur mycket egen mjölk som kan användas för tillverkningen av mjölkprodukter utan att exportkostnadsavgift behöver betalas.

För den mjölk som levererats av någon annan skall en mejerirörelse alltid betala exportkostnadsavgift.

Det föreslås att exportkostnadsavgift skall betalas för lägenhetens egen mjölk som använts för tillverkning av mjölkprodukter i samband med lantbruk eller hushåll då den egna mjölmängden överstiger 50 000 liter per kalenderår, vilket motsvarar den årliga avkastningen av ca 7—8 kor, beräknat enligt den genomsnittliga avkastningen i hela landet. Det föreslås att exportkostnadsavgift skall betalas även för lägenhetens egen mjölk som överstiger denna mängd.

Enligt 6 § i den gällande lagen skall den som idkar slakterirörelse i Finland betala exportkostnadsavgift för svinkött. Vad som avses med slakterirörelse har inte närmare preciserats i lagen. Som slakterirörelser har vid tillämpningen av lagen tidigare betraktats sådana slakterier som godkänts av jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning. I Finland har under de senaste åren vid vissa lantbruk inrättats slaktplatser (gårdsslakterier) som säljer det slaktade köttet direkt till konsumenterna. Då veterinäravdelningen beviljat tillstånd till köttbesiktning vid slaktplatserna har den förutsatt att slaktningen sker i liten skala.

I fråga om slaktplatserna började jordbruksstyrelsen vid ingången av 1992 beträffande exportkostnadsavgiften tillämpa sådan praxis att slaktplatsen inte behöver betala exportkostnadsavgift till staten för svin av egen produktion. En bidragande orsak till detta var att även tillverkningen av mjölkprodukter av lägenhetens egen mjölk i samband med lantbruk eller hushåll är befriad från exportkostnadsavgift, om den inte sker i industriell skala. En ytterligare orsak har varit att slaktplatserna för slaktade svin måste betala en kontrollavgift till kommunen, som per kilogram är 7—10 gånger högre än för de normala slakterierna. För att inte slaktplatserna skulle ha en konkurrensförmån jämfört med de normala slakterierna, har de varit tvungna att betala exportkostnadsavgift till staten för de svin de hos andra producenter köpt för slaktning.

Emedan nya slaktplatser alltjämt inrättas och vissa nya slaktplatser i allt större omfattning själva producerar svinkött, är det nödvändigt att i lagen definiera vad som avses med slakterirörelse, och hur stor den egna produktionen av svinkött vid slaktplatserna kan vara utan att exportkostnadsavgift behöver betalas

till staten. Enligt vad som sagts ovan föreslås att till 6 § fogas ett 2 mom., enligt vilket som slakterirörelser skall betraktas sådana slakterier som godkänts av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning samt de slaktplatser i samband med lantbruk, i vilka köttbesiktning utförs. I fråga om slaktplatserna föreslås att till 7 § fogas ett 3 mom., enligt vilket slaktplatserna inte behöver betala exportkostnadsavgift för svin av egen produktion, då antalet svin av egen produktion som slaktats under kalenderåret inte överstiger 100. Antalet motsvarar den årliga produktionen vid en svingård med plats för ca 30—40 gödsvin. För antalet svin som överstiger den nämnda mängden är slaktplatserna dock skyldiga att betala exportkostnadsavgift.

I lagens 8 § har som avgiftsskyldiga angetts spannmålsaffärer som nämns i lagen om spannmålshandeln (580/78), sådana i lagen om handel med frövara (669/75) nämnda förpackare som fått tillstånd av kontrollcentralen för växtproduktion (jordbruksstyrelsen), andra företag som idkar spannmålsförmedling och företag som mal säd som någon annan äger. Avsikten med lagen har varit att spannmålsodlarna så långt möjligt skall vara jämställda i fråga om avgiften. Exportkostnadsavgift skall betalas för all spannmål som kommer till försäljning. Exportkostnadsavgiften skall dock inte gälla handel mellan odlare, malning av odlarens egen spannmål för hans eget bruk samt framställning av fodermedel av odlarens egen spannmål för hans eget bruk i form av fraktarbete på lägenheten. Det föreslås att paragrafen ändras så att exportkostnadsavgiften omfattar även spannmål som i försäljningssyfte malts vid den egna lägenheten.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Den höjda exportkostnadsavgiften för spannmål beräknas öka avkastningen av marknadsföringsavgiften med ca 160 milj. mk.

3. Ärendets beredning

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Den höjda exportkostnadsavgiften för spannmål grundar sig på ett förslag av lantbruksinkomst-

förhandlarna. Marknadsföringsrådet för lantbruket har förordat propositionen.

4. Ikraftträdande

Lagen bör träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst. Den höjda exportkostnadsavgift för spannmål

som avses i lagens 9 § börjar uppbäras från och med den 1 juli 1993. Samtidigt föreslås att på exportkostnadsavgifter som skall fastställas före den nämnda tidpunkten tillämpas stadgan- den i den tidigare lagen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om exportkostnadsavgift för mjölk, svinkött och spannmål

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 10 december 1990 om exportkostnadsavgift för mjölk, svinkött och spannmål (1062/90) 4 § 2 mom., 8 § och 9 § 1 mom.,
av dessa lagrum 8 § sådan den lyder i lag av den 30 december 1991 (1668/91) och 9 § 1 mom.
sådan det lyder i lag av den 13 november 1992 (1002/92), samt
fogas till 6 § ett nytt 2 mom. och till 7 § ett nytt 3 mom. som följer:

4 §

Med *mejerirörelse* avses i denna lag mejeri och annan inrättning som idkar mjölkförädling och där det huvudsakligen av mjölk eller dess beståndsdelar tillverkas mjölkprodukter som är avsedda som livsmedel. För lägenhetens egen mjölk som använts för tillverkning av mjölkprodukter i samband med lantbruk eller hushåll betalas exportkostnadsavgift, då den egna mjölmängden vid tillverkningen av produkterna överstiger 50 000 liter under kalenderåret. Exportkostnadsavgiften betalas för den litermängd som överstiger den nämnda mängden.

6 §

Med *slakterirörelse* avses i denna lag ett slakteri som godkänts av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning samt en sådan slaktplats i samband med lantbruk vid vilken utförs köttbesiktning.

7 §

Exportkostnadsavgift för svinkött betalas inte för svin av slaktplatsens egen produktion

som slaktas på slaktplatsen, om antalet under kalenderåret slaktade svin av egen produktion inte överstiger 100. För antalet svin som överstiger den nämnda mängden skall betalas exportkostnadsavgift.

8 §

Skyldig att betala exportkostnadsavgift för vete, råg, korn och havre är en spannmålsaffär. Med *spannmålsaffär* avses i denna lag en sådan spannmålsaffär som anges i lagen om spannmålshandeln (580/78), en sådan i lagen om handel med frövara (669/75) nämnd förpackare som fått tillstånd av kontrollcentralen för växtproduktion, ett annat företag som idkar spannmålsförmedling och ett företag som mal säd som företaget eller någon annan äger.

9 §

Exportkostnadsavgiften för vete, råg, korn och havre är 20 penni per kilogram spannmål som en spannmålsaffär har köpt, förmedlat, berett till foder eller i försäljningssyfte malt.

Denna lag träder i kraft den

1993.

Den höjda exportkostnadsavgift som avses i lagens 9 § börjar uppbäras från och med den 1 juli 1993.

På exportkostnadsavgifter som skall fastställas innan denna lag träder i kraft tillämpas tidigare stadganden.

Helsingfors den 7 maj 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Jord- och skogsbruksminister *Martti Pura*

Lag

om ändring av lagen om exportkostnadsavgift för mjölk, svinkött och spannmål

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 10 december 1990 om exportkostnadsavgift för mjölk, svinkött och spannmål (1062/90) 4 § 2 mom., 8 § och 9 § 1 mom.,

av dessa lagrum 8 § sådan den lyder i lag av den 30 december 1991 (1668/91) och 9 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 13 november 1992 (1002/92), samt

fogas till 6 § ett nytt 2 mom. och till 7 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

4 §

Med *mejerirörelse* avses i denna lag mejeri och annan inrättning som idkar mjölkförädling och där det huvudsakligen av mjölk eller dess beståndsdelar tillverkas mjölkprodukter som är avsedda som livsmedel. Tillverkning av mjölkprodukter av lägenhetens egen mjölk i samband med lantbruk eller hushåll anses dock inte vara mjölkförädling, om den inte sker i industriell skala.

Föreslagen lydelse

4 §

Med *mejerirörelse* avses i denna lag mejeri och annan inrättning som idkar mjölkförädling och där det huvudsakligen av mjölk eller dess beståndsdelar tillverkas mjölkprodukter som är avsedda som livsmedel. *För lägenhetens egen mjölk som använts för tillverkning av mjölkprodukter i samband med lantbruk eller hushåll betalas exportkostnadsavgift, då den egna mjölmängden vid tillverkningen av produkterna överstiger 50 000 liter under kalenderåret. Exportkostnadsavgiften betalas för den litermängd som överstiger den nämnda mängden.*

6 §

Med slakterirörelse avses i denna lag ett slakteri som godkänts av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning samt en sådan slaktplats i samband med lantbruk vid vilken utförs köttbesiktning.

7 §

Exportkostnadsavgift för svinkött betalas inte för svin av slaktplatsens egen produktion som slaktas på slaktplatsen, om antalet under kalenderåret slaktade svin av egen produktion inte överstiger 100. För antalet svin som överstiger den nämnda mängden skall betalas exportkostnadsavgift.

8 §

Skyldig att betala exportkostnadsavgift för vete, råg, korn och havre är en spannmålsaffär

8 §

Skyldig att betala exportkostnadsavgift för vete, råg, korn och havre är en spannmålsaffär.

Gällande lydelse

(*spannmålsaffär*). Med spannmålsaffär avses i denna lag en sådan spannmålsaffär som anges i lagen om spannmålshandeln (580/78), en sådan i lagen om handel med frövara (669/75) nämnd förpackare som fått tillstånd av jordbruksstyrelsen, ett annat företag som idkar spannmålsförmedling och ett företag som malar säd som någon annan äger.

9 §

Exportkostnadsavgiften för vete, råg, korn och havre är 10 penni per kilogram spannmål som en spannmålsaffär har köpt, förmedlat, berett till foder eller i försäljningssyfte tagit emot för malning.

Föreslagen lydelse

Med *spannmålsaffär* avses i denna lag en sådan spannmålsaffär som anges i lagen om spannmålshandeln (580/78), en sådan i lagen om handel med frövara (669/75) nämnd förpackare som fått tillstånd av *kontrollcentralen för växtproduktion*, ett annat företag som idkar spannmålsförmedling och ett företag som mal säd som *företaget* eller någon annan äger.

9 §

Exportkostnadsavgiften för vete, råg, korn och havre är 20 penni per kilogram spannmål som en spannmålsaffär har köpt, förmedlat, berett till foder eller i försäljningssyfte *malt*.

*Denna lag träder i kraft den 1993.
Den höjda exportkostnadsavgift som avses i lagens 9 § börjar uppbäras från och med den 1 juli 1993.*

På exportkostnadsavgifter som skall fastställas innan denna lag träder i kraft tillämpas tidigare stadganden.
